

עלון שבועי בעניני פרשת השבוע, יוצא לאור ע"י ארגון תורה וחסד:

'המרכז לערבות הדדית'

י"ט באייר התשפ"ב - גליון 194 - פרשת בחוקותי.

העלון מוקדש לע"נ מרת סבתנו בתיה בת פרוחה ע"ה

מבט מהפרשה:

סגולת השלום

וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאָרְצְךָ (כו, ו)

שמא תאמרו הרי מאכל והרי משתה, אם אין שלום אין כלום, תלמוד לומר אחר כל זאת 'ונתתי שלום בארץ', מכאן שהשלום שקול כנגד הכל. וכן הוא אומר 'עושה שלום ובורא את הכל'. (רש"י)

במשנה נאמר: "רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים העולם עומד: על הדין ועל האמת ועל השלום" (אבות א, יח). ולפי זה השלום הוא אחד מהיסודות עליהם העולם עומד, בלי שלום העולם ח"ו ייחרב, ולכן אנו מתפללים ומבקשים בסליחות: "תן שלום בארץ, תן שלום במלכות".

הברכה הגדולה ביותר היא השלום - אמר רבי שמעון בן חלפתא: לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום שנאמר: (תהלים כ"ט) 'ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום' (עוקצין ג, יב). כאשר פינחס בן אלעזר הכהן השיב את חמת הקב"ה מעל בני ישראל, ובזכותו נפסקת המגיפה הקשה, הקב"ה ברך אותו בברכה גדולה ועצומה: "הֲנִי נִתֵּן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם" (במדבר כה, יב). וכן ברכת הכהנים, בה מברכים הכהנים את עם ישראל, מסתיימת במילים: "יִשְׂאֵה ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשְׂאֵם לְךָ שְׁלוֹם" (במדבר י, כו). וכן תפילת העמידה וברכת המזון חותמות במילים: "עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוָתָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל".

אך עלינו לדעת שהשלום הוא אינו דבר המובן מאליו, אלא עלינו לעבוד עליו ולעמול קשה בכדי להשיגו, וכן מצינו בחד"ל (מסכת דרך ארץ פ' שלום ד'): אמר חזקיה גדול הוא השלום, שכל מצוות שבתורה כתוב בהם כי: 'כי תראה', 'כי תפגע', 'כי יקרא', 'כי תבנה', כשתבוא המצוה לידך אתה זקוק לעשותה, אבל השלום מה כתיב בו: "בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ" (תהלים לד, טו), בקשה במקומך, ורודפהו במקום אחר.

לאחר תפילת שמונה עשרה, כשאומרים "עושה שלום", נוהגים לפסוע שלוש פסיעות לאחור, כי כאשר רוצים שלום - יש לסגת מעט ולא לעמוד במקום! כך כשרוצים לעשות שלום בין עמים, בין ידידים וחברים ובעיקר בין איש לאשתו.

השלום אינו דבר שבא מאליו אלא יש לעשותו (שנאמר "עושה שלום") ולעמול עליו. בפסוק שלנו יש רמז איך עושים שלום: "ונתתי שלום בארץ", השלום צריך נתינה, כדי להגיע לשלום צריכים לוותר...

מִרְן הַגְרָא"מ שֶׁךְ זַצ"ל מִסֵּר פֶּעַם שִׁיחָה לְתַלְמִידָיו וְכךָ אָמַר: בְּחֹרִים יִקְרִים, אֲתֵם עוֹמְדִים בְּפִנֵי הַקָּמֵת בֵּית בִּישְׂרָאֵל, בְּשַׁעַר טוֹבָה וּמוֹצֵלַחַת. יָדוּעַ לָכֵם שְׂאֵדָם הַשְּׂרִיב בְּלִי אִשָּׁה, שְׂרִיב בְּלֵא תוֹרָה בְּלֵא בְּרַכָּה בְּלֵא שְׂמַחָה. יוֹצֵא אִם כֵּן שֶׁהַבֵּית שֶׁתְּקִימוֹ חוֹפֵן בְּחֹבּוֹ אֵת הַתּוֹרָה שֶׁהִיא מִעֲמִידָה אֵת הָעוֹלָם כּוֹלּוֹ, וְכֵן אֵת הָאוֹשֵׁר הַפְּרִטִי שֶׁלָּכֶם, שֶׁהוּא הַפְּרִנְסָה, הַבְּרִיאוֹת וְשִׂמְחַת הַחַיִּים הַיּוֹמִיּוּמִית...

אני יהודי זקן אבל ברצוני לתת לכם נוסחה מופלאה המורכבת משלוש מילים בלבד, שיש בה את הסוד המופלא לשמור על שלום ביתכם, והעיקר להקים משפחה עם אשה ובעל וכמובן ילדים מאושרים בריאים בנפשם ובגופם.

שלוש מילים בלבד יש בנוסחה, ואלו הן:

זמנים לשב"ק פרשת בחוקותי: הזמנים ע"פ לוח אור החיים - שעון קיץ.

הדלקת נרות: ירושלים*: 19:17 | תל אביב: 19:15 | חיפה: 19:18 | בית שמש: 19:15. *לנוהגים 40 דק' בירושלים: 18:57.

צאת השבת: ירושלים: 20:09 | תל אביב: 20:07 | חיפה: 20:10 | בית שמש: 20:07.

רבנו תם: ירושלים: 21:04 | תל אביב: 21:01 | חיפה: 21:04 | בית שמש: 21:01.

המילה הראשונה - לוותר! המילה השנייה - לוותר! והמילה השלישית היא - לוותר!

זו הנוסחה שהיא גם סגולה אמיתית לשלום בית ואושר: לוותר, לוותר, (והכי חשוב) לוותר.

ובדרך צחות מספרים על בני זוג שהשלום לא שרר בביתם, פנו לרב שישכין שלום ביניהם. אמר להם הרב את הסגולה הידועה: לוותר, לוותר ולוותר.

פנה הבעל לרב ואמר: "כבוד הרב, אתה לא יודע כמה פעמים אני אומר לה שהיא צריכה לוותר, אבל היא אינה מוכנה לשמוע..."

(ע"פ 'באר יעקב')

פניני אור החיים:

'שפע המטר והפרנסה, נשפעים בזכות לימוד התורה'

'אם בַּחֲקֵתִי תִלְכּוּ וְאֶת מִצְוֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם'

כותב רבינו האור החיים הקדוש, ידוע שהמזונות והפרנסה נקראים 'חוקה' וכמו שכתוב 'לחם חוקי', ואמרת התורה הקדושה, שאם האדם רוצה לילך בחוק המזונות הקצוב לו מהקדוש ברוך הוא, כלומר לקבל בשפע ובקלות את פרנסתו, עליו לשמור ולקיים את התורה והמצוות, וכשיש חוסר בפרנסה, זה מוכיח שחסר האדם בלימוד התורה ובקיום המצוות.

וכפי שאמרו רבותינו במסכת אבות 'אם אין קמח אין תורה, אם אין תורה אין קמח', ויש לנו ללמוד מזה מוסר גדול, שאם לא ילמדו תורה אין הקדוש ברוך רוצה להשפיע 'קמח' שמרמז על פרנסה.

וזה הכוונה 'אם אין קמח' אם אדם רואה שאין לו קמח ופרנסה בשפע, זה סימן ש'אין תורה' שהאדם לא לומד כמו שהוא יכול ללמוד.

לעומת זאת, מחדש רבינו הקדוש חידוש גדול, שהדבר משפיע גם להיפך לטובת האדם, אדם שאין לו קמח ופרנסה בשפע, אין עליו תביעה שילמד כל היום, ומספיק שיקבע עתים לתורה.

וזה הכוונה 'אם אין תורה' אדם שאינו מסוגל ללמוד כל היום, זה סימן ש'אין קמח' שחסר לו פרנסה.

ובלשון קודשו של רבינו הקדוש: 'אין הקדוש ברוך הוא שואל [תובע ומבקש] מהאדם ללמוד תורה, עד שמכין לו פרנסתו'

[אור החיים בחוקותי פרק כו פסוק ג; האיזו פרק לב פסוק ב]בהר פרק כה פסוקים א לח]

סיפור לשבת:

ידוע בשם מרן החזו"א, שאפילו שבדורנו יש הסתר פנים גדול, בכל אופן הקב"ה השאיר חלון קטן דרכו אפשר יהיה לראות את ההשגחה פרטית בגלוי – בשידוכים!

סיפור יהודי שאירס את בתו ולא מפסיק להתרגש מהתגלות נפלאות דרכי ה', כי דברי החזו"א עלו ובאו באופן נדיר עם ההשגחה הפרטית של ניהול השידוך. ומעשה שהיה כך היה:

"במשך השבוע אמר לי אחד מחברי הכולל כי הוא מתעתד לקיים 'קידוש' לרגל הולדת בתו בשבת בבית מדרש פלוני. בשבת לאחר תפילת שחרית הלכתי לשם עם בני, ואז התברר לנו שזו היתה טעות, ולא היה כל קידוש. כשחזרתי לביתי סיפר לי בני הבחור, כי הוא פגש שם בבית המדרש בחור, שהוא מכיר אותו קצת, והבחור סיפר לו שהצ'ולנט בישיבה נשרף ואין לו היכן לאכול.

אמרתי לבני: למה לא אמרת לו שיבא אלינו הביתה, לך תקרא לו שיאכל עמנו את סעודת השבת. הוא אכן בא לביתנו, וראיתי שהבחור, שהכרתיו כילד – גדיים נעשו תיישים – הוא בעל מדות והליכות דרך ארץ.

באמצע השבוע נגש אלי ידיד והחל מגלגל עמי דברים אודות בתי שזה כבר זמן שומעת 'שידוכים': כדאי לך לברר על בחור פלוני, אמר, תוך כדי שהוא נוקב בשם הבחור שאכל אצלי בשבת, בלא שידע מכך דבר. אמרתי לו: הבחור אכל אצלי בשבת האחרונה, והוא אכן עשה עלי רושם של בעל מדות, אך ברצוני גם לברר מעט יותר. השדכן נתן לי את שם של החברותא שלו כדי שאוכל לברר אצלו.

בדרך כלל יש לי מנין קבוע שבו אני מתפלל בימי שישי, באותו יום משום מה החלטתי להקדים קצת את תפילתי והלכתי להתפלל במנין אחר. הגעתי כרבע שעה לפני תחילת התפילה והתכוונתי לתחילת התפילה. בשולחן שלידי נעמד בחור שגם הוא התכוון לתפילה, הבטתי על תיק התפילין שלו וראיתי את שמו של החברותא של המיועד – עליו המליץ השדכן שאברר אצלו על הבחור.

שאלתי אותו: האם אתה מכיר את בחור פלוני, והוא סימן לי שאכן הוא מכיר, אך אינו רוצה לדבר לפני התפילה, ולאחר התפילה ידבר עמי. בסיום התפילה דברתי אתו כעשרים דקות, שמעתי מכלי ראשון שבחים רבים ונכרים דברי אמת, על התמדתו ועל עומק הבנתו ומעל לכל מידותיו המיוחדות מאד.

כשסיים לדבר עמי, אמר לי כבדרך אגב: "ממש מעניין, אני כבר לומד כאן בישיבה הסמוכה כשנתיים, ומעולם עוד לא יצאתי להתפלל תפילת שחרית מחוץ לישיבה, היום היה לי אונס גדול שלא יכולתי להתפלל בישיבה והייתי צריך להקדים את תפילתי, ופעם הראשונה שהתפללתי מחוץ לישיבה".

ראיתי ממש יד ה' מכוונת. אנחנו כבר זמן רב מחכים לשידוך עבור בתי, והנה ברגע הנכון [שדרך אגב, הבחור התחיל לשמוע שידוכים רק באותו שבוע], הקב"ה זימן לי את הבחור לסעודת שבת, שאוכל להתרשם ממנו באופן אישי, וגם סידר לי את החברותא שיגיע עד אלי, שאוכל לברר עליו בנחת. לא שהייתה לי בעיה ללכת לישיבה ולברר עליו, אבל הרגשתי ממש קירבת אלוקים, שהקב"ה זימן לי את הכל לידי, כדי שאראה בחוש שבשידוכים אין הסתרה ויש גילוי אלוקות.

(הובא ב'דרשו' ע"פ: משנתה של תורה פנחס תשע"ז, באדיבות מערכת 'ווי העמודים')

ונביא סיפור נוסף מעניין הרש"י הידוע הפותח את פרשתנו על 'על עמל התורה'

כשהיה צריך מרן הראשל"צ רבי עובדיה יוסף זצ"ל, לעבור ניתוח קשה, פנה הפרופסור לבניו של הרב והציע להם את האפשרויות העומדות על הפרק, או דוקא, ליתר דיוק, עלולות על שולחן הניתוחים. "...אבא שלכם אדם לא צעיר. מצד אחד, קשה לי להכאיב לו. אך מצד שני, אי אפשר להרדימו במצבו הנוכחי. אך אין לי ברירה אחרת ואני חייב לנתחו".

הבן, רבי דוד יוסף שליט"א, רבה של שכונת הר נוף, נכנס לחדרו של אביו, וסיפר לו שהטיפול יהיה קשה, כואב ומייסר. "אל תדאג. יש לי סוגיה ללמוד, אני עסוק כעת בנושא מסויים שאני כותב עליו 'תשובה'. הרופא יעסוק בשלו, ואני אעסוק בשלי", אמר הרב עובדיה זצ"ל והמשיך לחשוב בלימוד.

הפרופסור טיפל, והדממה שררה בחדר. הרב היה טרוד בליבון הסוגיה והרופא טרוד במלאכת הרפואה, מופתע ומתפעל מיכולת הריכוז של הרב, שאינו מרגיש שום כאב בזמן שהוא חותך בבשרו החי... כשהסתיים הטיפול, נכנסו הבנים לחדר. הרב זצ"ל התנער באחת מהרהורי תורתו, הרים את עיניו ושאל בתמיהה: "נו, למה הרופא לא מתחיל לטפל בי?!"

עוד מסופר עליו, שפעם אחת, ביום ראשון, העיר את אחד מבניו לתפילת שחרית. אמר לו הבן: "אבא אני עייף, אקום בע"ה למניין השני". אמר לו הרב זצ"ל: "תאמין לי שגם אני עייף כי לא ישנתי מיום שישי עד עכשיו". אמר לו הבן: "אבא, למה לא ישנת?". אמר לו הרב: "שכחתי לישון, הייתי שקוע בסוגיה מסויימת ושכחתי לישון...".

בדיחות הדעת :

מתארגנת עצומה להעברת 'חוק שיחרור למחבלים' ,

בין הסעיפים מבקשים המארגנים להוסיף - שיהיה זה מהגג של בניני עזריאלי.

בקיצע'ר – חידוש קצר לשולחן השבת:

"אִם בְּחֻקְתִּי תִלְכוּ", פרש"י: "שתהיו עמלים בתורה" (פרק כ"ו, פסוק ג')

הסביר רבי יעקב אבוחצירא זיע"א את הפסוק "בזיעת אפך תאכל לחם", שאם האדם רוצה להגיע ללחם האמיתי, שזה התורה (שנאמר "לכו לחמי בלחמי") הוא צריך קודם כל להזיע, דהיינו להתייגע בלימוד התורה.

ומעשה ברבי יעקב אבוחצירא עצמו שנכנס פעם לאיזו ישיבה בימות החורף הקרים, והתלמידים למדו תוספות מסובך ולא מצאו ידיהם ורגליהם. בצר להם פנו לרבי יעקב בבקשה שיסביר להם את התוספות. ביקשו גם להדליק לו תנור כדי שיתחמם, כי הקור חדר לעצמות, אבל הרב אמר שאין צורך בתנור, והחל לעיין במעמקי התוספות.

לפתע ראו אותו מוציא ממחטה מכיסו ומנגב את הזיעה שביצבצה ממצחו עקב המאמץ הגדול. ולאחר כעשר דקות הרב הסביר את התוספות ואמר שחסרות כמה מילים בתוספות שצריך להוסיפן, וזו טעות בדפוס.

אחד התלמידים הלך במיוחד לספריה הגדולה שבעיר, ששם הספרים והגמרות מדויקים היטב, בדק את התוספות באותה גמרא, ומצא בדיוק כדברי הרב, ויהי לנס. ודאי שזה כדברי הרב עצמו, שאמר 'אם אתה רוצה לזכות לכתר התורה - צריך להתייגע'. כפי שהגמרא בברכות (ס"ג) אמרה "אין אדם זוכה לחמאה של תורה אלא אם כן מקיא את החלב שינק מאמו". הסביר המהרש"א שהכוונה היא שהוא מואס ומקיא את כל תענוגי העולם הזה כיוון שיש לו את התענוג הגדול ביותר - לימוד התורה.

כידוע, רבינו בעל "קצות החושן" זכה שספרו נתקבל ברוב ישראל בתהילה גדולה אע"פ שזה היה ספרו הראשון, ולפני כן לא היה מפורסם. ואילו ספרו השני לא זכה לפרסום רב כספרו הקודם "קצות החושן". ושאלו את הרב למה קרה כדבר הזה, שלכאורה זה פלא. - אמר להם הרב 'כשכתבתי את ספרי הראשון הייתי עני מרוד, ובמקום שבו הייתי גר לא היה לי תנור, והמקום היה קפוא. הדיו שכתבתי בו את הספר היה עלול לקפוא, לכן הייתי נכנס מתחת לשמיכה, ששם יותר חם, והייתי כותב את הספר כדי שהדיו לא יקפא. אבל אחר שנמכר הספר, והייתה הפרטה מצויה בכיסי די והותר, הרשיתי לעצמי לקנות תנור חימום, וכן קסת ודיו יותר משובחים, וכתבתי על השולחן בתוך החדר החם. וכיוון שלא מסרתי נפשי על הספר השני כבראשון - נתקבל פחות מהראשון'.

(ע"פ 'ובחרת בחיים')

חודה של פרשה – חידה מפרשת השבוע ע"פ הפסוקים ורש"י :

זאת החמישית מקבוצת העשר באדמת חם.

שפגעה בבעל חי, וכאן תפגע רק באדם.

חלילה תגרום לכך שהאויב את העם לשבי יוביל.

בשל סיבת איסור השארת זה, בתום ימיו, בעיר.

התדע על איזה מקרה נקם, הנביא בדבר ה' מזהיר ?

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי הקרוב בדרכים הבאות:

א. בעמדות 'נדרים פלוס' באמצעות שלח הודעה. (קוד קופה 6500, ע"ש המרכז לערבות הודית) |

ב. השארת הודעה במענה הממוחשב בטלפון: 02-5-696-515 |

ג. שליחת הודעה במיל : ALONHLH@GMAIL.COM

- יש לשלוח תשובה מליאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

בין הפותרים נכונה יוגרל סידור לתפילין מתנת 'טלית'ת' – ישמח ישראל 17 ביתר עלית, טל: 02-5651555.

ב"ה

לתועלת הציבור : קיים גמ"ח להשאלת
גמרות שוטנשטין, וספרי טוש"ע.

ברח' אבינועם ילין 13, שכונת גאולה י-ם.

לפרטים: 054-844-86-83.

או בקו המידע: 02-590-7438

בחן כלבנים
מיטב כובעי האיכות העולמיים
BARON HATTERS

איו"צ הראשון

רב קווי: 1599-578-946

בני ברק: ר' עקיבא 52 בפסאג' | ירושלים | אלעד | ביתר עילית
מודיעין עילית | בית שמש | אשדוד | נתיבות | חיפה

ב"ה

סדר 'קשירת כתרים' – מוצאי שבועות.

בסיעתא דשמיא כמידי שנה במסגרת כולל 'עמוד עולם' יתקיים סדר לימוד מיוחד במוצאי חג מתן תורה.

הלימוד יתקיים בביהכנ"ס אהל יששכר בביתר עלית (גבעה B רח' המגיד ממעזריטש מול 'רמי לוי')

לרישום (חובה), וכן למעונינים לזכות ולקחת חלק בלימוד חשוב זה חייגו: 052-7100-955.

בהזדמנות זו נודה לכל מי שלקח חלק בהוצאות המערכת להפקת והדפסת העלון ובבקש מכל מי שיכול להמשיך ולעזור, ובמיוחד שבחצי שנה האחרונה עלויות ההדפסה עלו בכ 50%. ניתן לפנות במספר הנ"ל.

תזכו למצוות.